

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXIV. — Wydana i rozestana dnia 12. września 1917.

Treść: № 374. Rozporządzenie, w sprawie organizacyi i zakresu działania Centrali browarniczej.

374.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami z dnia 11. września 1917,

w sprawie organizacyi i zakresu działania Centrali browarniczej.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zmienia się i uzupełnia rozporządzenie Ministra handlu z dnia 3. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 243, tudzież rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 6. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 90; ma ono obecnie opiewać, jak następuje:

§ 1.

Cel Centrali.

W celu przeprowadzenia równomiernego zaopatrywania austriackich browarów w pewne oznaczone materiały browarnicze i artykuły zapotrzebowania, tudzież celem przeprowadzenia wszelkich innych zarządzeń, odnoszących się do przemysłu browarniczego, istnieje Centrala browarnicza we Wiedniu (I., Neuer Markt Nr. 14).

Zadaniem Centrali browarniczej jest w pierwszym rzędzie rozdział na poszczególne browary tych ilości jęczmienia i słodu, jakie Urząd dla wyżywienia ludności przydzieli austriackiemu

przemysłowi browarniczemu. Urząd dla wyżywienia ludności może poruczyć Centrali także rozdział innych materiałów browarniczych i artykułów zapotrzebowania dla produkcji piwa. Centrala browarnicza może również nabywać materiały browarnicze i artykuły zapotrzebowania, których rozdział do niej należy, bądźto pośrednicząc w zakupie, bądź też występując w charakterze samoistnego kupca, o ile nie chodzi o takie artykuły, których zakupno lub puszczenie w obrót jest zastrzeżone jednej z istniejących wojenno-gospodarczych organizacyi. Do Centrali browarniczej należy nadto:

- a) prowadzenie stałego przeglądu co do materiałów browarniczych, stojących do dyspozycyi poszczególnym przedsiębiorstwom, co do zawartości ekstraktu w produkowanym piwie, co do jego ilości i pozbywania;
- b) współdziałanie przy uregulowaniu produkcji piwa i zbytu piwa, tudzież zaopatrywanie w piwo tych miejsc, które wymieni Urząd dla wyżywienia ludności;
- c) regulowanie dla browarów cen sprzedaży piwa i produktów ubocznych przemysłu browarniczego, regulowanie warunków sprzedaży, przeprowadzanie zarządzeń w celu osiągnięcia jak największej oszczędności przy manipulowaniu beczkami, szklankami i innymi artykułami;
- d) przeprowadzanie polegającej na pomocy własnej finansowej transakcyi, którą ułatwia się browarom pokonanie trudności finansowych, spowodowanych wstrzymaniem ruchu,

w szczególności w celu zaopatrzenia robotników i funkcjonariuszy, zagrożonych przez wstrzymanie ruchu w swej egzystencji, tudzież w celu umarzania długów szynkarzy;

- e) strzeżenie interesów eksportowych przemysłu browarniczego;
- f) współdziałanie przy zarządzeniach na polu pieczy socyalnej, w szczególności tworzenie socyalno-politycznych i humanitarnych instytucji dla członków przemysłu browarniczego;
- g) współdziałanie przy przydzielaniu browarom innego zatrudnienia oraz wspieranie browarów w ich staraniach o takie zatrudnienia;
- h) współdziałanie przy rozwiązaniu wszelkich innych kwestyi, dotyczących przemysłu browarniczego, w szczególności w kwestyach, jakieby się wyłoniły przy przejściu do gospodarstwa pokojowego, a to przez stawianie odpowiednich celowi wniosków i wydawanie opinii tudzież przeprowadzanie zarządzeń, odnoszących się do tych spraw, o ile je rząd Centrali poruczy;
- i) ustanawianie nazw dla rozmaitych rodzajów piwa celem zapobiegania pieuczciwej konkurencyi.

§ 2.

Prawny charakter Centrali.

Centrala browarnicza jest osobą prawniczą. Zastępuje ją na zewnątrz kierownictwo (§ 6.). W imieniu kierownictwa podpisuje w sposób prawnie zobowiązujący jego przewodniczący lub jeden z jego zastępców wspólnie z dyrektorem biura (§ 8.) albo z urzędnikiem biura, uprawnionym do podpisywania.

Do Centrali należą wszystkie przedsiębiorstwa, które według § 14. niniejszego rozporządzenia są uprawnione do poboru materiałów browarnicznych. Przedsiębiorcy, którzy obok przemysłu browarniczego uprawiają jeszcze inne przemysły, są tylko co do swych browarów uczestnikami Centrali.

Stosunki prawne Centrali oraz prawa i obowiązki jej członków ustanawia to rozporządzenie i porządek czynności, wydany na propozycję kierownictwa przez Urząd dla wyżywienia ludności.

Przy spełnianiu swych zadań może się kierownictwo posługiwać już istniejącymi albo w tym celu utworzonymi osobami prawniczymi.

§ 3.

Organa Centrali.

Organami Centrali browarniczej są:

1. pełne zebranie;
2. kierownictwo i jego biuro;
3. filie.

§ 4.

Pełne zebranie.

Istniejące obecnie pełne zebranie ma uchwalić ordynację wyborczą, która ureguluje przyszły skład pełnego zebrania na podstawie przeprowadzić się mających wyborów przy odpowiednim uwzględnieniu poszczególnych krajów koronnych jakoteż rozmaitych grup browarnicznych. Skoro ta ordynacja wyborcza uzyska zatwierdzenie Urzędu dla wyżywienia ludności, ma kierownictwo przeprowadzić wybory.

Pełne zebranie i kierownictwo (§ 6.) będzie wybierane na czas jednego roku obrotowego (1. września do 31. sierpnia). Przeprowadzenie nowych wyborów ma odbyć się co roku najpóźniej w miesiącu sierpniu.

Aż do zejścia się nowo wybranego pełnego zebrania i kierownictwa należy dalsze prowadzenie spraw do istniejącego każdorazem pełnego zebrania i kierownictwa.

Członkowie wykonują swoją funkcję jako urząd honorowy.

Pełne zebranie zwołuje w razie potrzeby przewodniczący kierownictwa lub w razie doznania przezeń przeszkody jeden z jego zastępców. Przewodniczący kierownictwa lub jeden z jego zastępców przewodniczy na pełnym zebraniu. Zwołanie pełnego zebrania i zaproszenie komisarzy rządowych (§ 19.) odbywa się w drodze pisemnej lub telegraficznej.

Pełne zebranie należy zwołać w ciągu ośmiu dni na posiedzenie, jeżeli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub conajmniej trzecia część członków.

Pełne zebranie jest zdolne do powzięcia uchwał, jeśli są zaproszeni wszyscy członkowie i komisarze rządowi a obecna jest conajmniej połowa członków.

Na pełnym zebraniu zapadają uchwały — pominąwszy przypadek, przewidziany w § 5., punkt 8., ustęp 2. — zwykłą większością głosów. Przewodniczącemu przysługuje takie samo prawo głosowania jak każdemu innemu członkowi. W razie równości głosów uważa się za uchwałę to zdanie, do którego przyłączył się przewodniczący.

Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

Członkowie, którzy doznali przeszkody w jawieniu się, mogą przenieść swoje prawo głosowania pisemnym lub telegraficznym pełnomocnictwem na innego członka obecnego na zebraniu; jednemu członkowi nie wolno przyjąć więcej niż dwa pełnomocnictwa. Członkowie pełnego zebrania mają prawo wystosowywać wnioski do kierownictwa, co do których ma ono powziąć uchwałę na najbliższym posiedzeniu.

§ 5.

Zakres działania pełnego zebrania.

Kierownictwo ma wysłuchać pełne zebranie przed wydaniem wszelkich rozstrzygnięć i zarządzeń zasadniczej natury. Uchwały jego są dla kierownictwa wiążące.

Do pełnego zebrania należy w szczególności:

1. powzięcie uchwały co do nabycia (zakupna) materiałów browarniczych i artykułów zapotrzebowania, których rozdział poruczono Centrali browarniczej;

2. ustalenie zasad wyrównania cen materiałów browarniczych i artykułów zapotrzebowania, przypadających w poszczególnych kampaniach do rozdziału, jeżeli ich rozdział dla wszystkich browarów według ustanowionego klucza rozdziału i po jednokowej cenie jest niemożliwy do osiągnięcia (§ 17.);

3. powzięcie uchwał co do pokrycia i rozdziału wydatków Centrali (§ 18.);

4. nadzorowanie obrotu kasowego i badanie rachunków przedkładanych przez kierownictwo;

5. wybór kierownictwa (§ 6.);

6. zakładanie filii, ustanawianie ich kierowników a w danym razie zastępców, tudzież ich rad przybocznych;

7. ustanowienie dyrektora biura (§ 8.);

8. powzięcie zasadniczych uchwał, dotyczących punktów przytoczonych w § 1., alinea *a* do *i*.

Do uchwał, odnoszących się do przedmiotów przytoczonych w § 1., alinea *d* do *g*, potrzebna jest większość dwóch trzecich obecnych na pełnym zebraniu członków;

9. ustanawianie komisji fachowych dla przygotowania poszczególnych kwestyi;

10. zmiana ordynacji wyborczej (§ 4.);

11. ustalanie istoty pewnych czynów, przy których zaistnieniu może kierownictwo nakładać kary porządkowe, tudzież ustanawianie wymiaru

tych kar, przyczem jednak przy czynach, których karanie przekazano kierownictwu, nie wolno przekroczyć stopy kary w kwocie 2000 K, zaś w przypadkach, w których karanie zastrzeżono sądowi polubownemu stopy kary w kwocie 20.000 K dla każdego poszczególnego przypadku.

§ 6.

Kierownictwo.

Pełne zebranie, wybrane na podstawie ordynacji wyborczej, oznacza, z odpowiednim uwzględnieniem poszczególnych krajów koronnych jakoteż rozmaitych grup browarniczych, ilość członków, względnie zastępców członków kierownictwa i ustanawia ich w drodze wyboru ze swego grona. Wybór ten podlega zatwierdzeniu Urzędu dla wyżywienia ludności. Aż do tego czasu prowadzi dalej sprawę istniejące obecnie kierownictwo.

Kierownictwo wybiera ze swego grona przewodniczącego i dwóch zastępców; wybór ich podlega zatwierdzeniu Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu.

Członkowie kierownictwa wykonują swe czynności jako urząd honorowy.

Przewodniczący lub w razie doznania przezeń przeszkody jeden z zastępców zwołuje kierownictwo na posiedzenia i przewodniczy na nich.

Kierownictwo zbiera się w miarę potrzeby na posiedzenia w Wiedniu. Zaproszenia na posiedzenia można wystosowywać do członków kierownictwa i komisarzy rządowych pisemnie lub telegraficznie. Przewodniczący kierownictwa lub jego zastępca mają obowiązek w ciągu ośmiu dni odbyć posiedzenie kierownictwa, jeśli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub conajmniej dwóch członków kierownictwa z podaniem powodów.

Kierownictwo jest zdolne do powzięcia uchwał, jeśli są zaproszeni wszyscy członkowie i komisarze rządowi a obecna jest conajmniej połowa członków, w tem przewodniczący lub jeden zastępca.

Uchwały jego zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów uważa się za uchwałę to zdanie, do którego przyłączy się przewodniczący.

Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 7.

Zakres działania kierownictwa.

Kierownictwo zastępuje Centralę browarniczą na zewnątrz i prowadzi wszelkie jej sprawy.

O swej czynności ma składać peryodyczne sprawozdania pełnemu zebraniu.

Do kierownictwa należy rozstrzyganie we wszystkich kwestiach, które nie są wyraźnie zastrzeżone do powzięcia uchwały przez pełne zebranie (§ 5.). W szczególności należy do kierownictwa przeprowadzenie cyfrowego rozdziału pomiędzy poszczególne przedsięwzięcia tych materiałów browarniczych i artykułów zapotrzebowania, które zostały przydzielone Centrali browarniczej do rozdziału. Do kierownictwa należy również powzięcie uchwał w sprawie przedłożenia poszczególnych spraw sądowi polubownemu (§ 22.). Kierownictwo jest obowiązane do składania rachunków z obrotu pieniężnego i ma przedkładać do zbadania i zatwierdzenia zamknięcie rachunkowe pełnemu zebraniu z końcem roku obrotowego (§ 4., ustęp 2.).

§ 8.

Biuro kierownictwa.

Kierownictwo ustanowi biuro dla załatwiania spraw bieżących.

Na czele biura stoi powołany przez pełne zebranie dyrektor, który będzie w swej funkcji zatwierdzony przez Urząd dla wyżywienia ludności.

Innych urzędników i siły pomocnicze mianuje kierownictwo na wniosek dyrektora.

Dyrektor, następnie odpowiedzialni kierownicy filii jakoteż na podstawie uchwały kierownictwa także inni członkowie biura mogą uczestniczyć w obradach poszczególnych organów Centrali z głosem doradczym.

Członkowie biura będą wynagradzani z funduszów Centrali. Regulamin biura będzie ułożony przez kierownictwo.

§ 9.

Filie Centrali.

Na podstawie uchwały pełnego zebrania będą utworzone dla browarów jednego lub kilku krajów koronnych albo dla poszczególnych terytoriów jednego kraju koronnego filie Centrali.

Dla każdej filii ustanowi pełne zebranie za zatwierdzeniem Urzędu dla wyżywienia ludności odpowiedzialnego kierownika a w razie potrzeby jednego zastępcę (§ 5.).

Zakres i rodzaj czynności tych filii określi kierownictwo.

Filie spełniają swoje czynności według wskazówek kierownictwa i za współdziałaniem rady przybocznej, ustanowionej przez pełne zebranie przy uwzględnieniu propozycji filii.

Naczelnym nadzór nad tokiem czynności filii wykonuje dyrektor biura, który ma prawo przeglądać w tym celu książki i zapiski filii.

§ 10.

Szczególne obowiązki członków i jej funkcyjonaryuszy.

Wszyscy członkowie pełnego zebrania i kierownictwa jakoteż wszyscy funkcyjonaryusze Centrali i jej biura winni przy sprawowaniu swych czynności kierować się najzupełniejszą bezstronnością i jak największą sumiennością. Wszyscy członkowie i funkcyjonaryusze Centrali są obowiązani zachować wobec obcych milczenie co do wszystkich spraw Centrali, doszłych w tym charakterze do ich wiadomości, których użytkowanie lub zawiadomienie o nich osób trzecich sprzeciwia się zadaniu Centrali lub dotyka stosunków przedsięwzięcia browarniczych; mają oni to przyrzec pisemnie.

Przy załatwianiu spraw jest obowiązkiem kierownictwa starać się o to zapomocą odpowiednich urzędzeń, by przeszkodzić wzbronionemu użytkowaniu lub podaniu do wiadomości nadeszłych do kierownictwa dat o stosunkach poszczególnych przedsięwzięcia. Wezwania do podania dat, dostarczonych przez browary dla biura kierownictwa, winni urzędnicy i siły pomocnicze usłuchać tylko wówczas, jeśli wezwanie takie wy stosują do nich komisarze rządowi albo kierownictwo powzięło w tym przedmiocie uchwałę.

§ 11.

Obowiązki browarów.

Browary są obowiązane stosować się do zarządzeń wydanych przez kierownictwo i to także do takich, które dotyczą uiszczania datków na pokrycie kosztów prowadzenia spraw Centrali, jakoteż mają za przedmiot zobowiązanie do uiszczenia opłat, wynikłych z wyrównania cen i są obowiązane do udzielania wyjaśnień, potrzebnych dla wykonania zadań Centrali.

Browary są w szczególności obowiązane na wezwanie kierownictwa zgłaszać zgodnie z prawdą swe zapasy piwa (brzeczki piwnej), tudzież swe zapasy jęczmienia, słodu i wszystkich innych materiałów browarniczych i artykułów zapotrzebowania, których rozdział poruczono Centrali browarniczej.

Kierownictwo ma prawo u właściwej władzy skarbowej postawić wniosek na zbadanie przez państwowe organa skarbowe zgłoszeń zapasów, przedłożonych przez poszczególne browary.

§ 12.

Ustalenie zasad dla rozdziału materiałów surowych.

Jako klucz rozdziału materiałów browarniczych i artykułów zapotrzebowania, których rozdział należy do Centrali browarniczej, będzie służyła stwierdzona na podstawie wykazów Ministerstwa skarbu produkcja każdego poszczególnego browaru w stopniach hektolitrowych ekstraktu w kampaniach 1911/12 i 1912/13.

Dla browarów, które dopiero w ciągu kampanii 1912/13 albo później ruch podjęły, ustanowi kierownictwo podstawę rozdziału uwzględniając ich dotychczasową produkcję.

Jeśli jakiś browar udowodni, że z powodu nadzwyczajnych stosunków w jednym lub obydwu kampaniach, miarodajnych dla obliczenia ilości przeciętnej, wyprodukował znacznie mniej aniżeli w poprzednich kampaniach, może kierownictwo ustalić podstawę rozdziału uwzględniając w słuszny sposób wysokość produkcji w tych poprzednich latach obrotowych.

Wszelkie tego rodzaju zmiany podstawy rozdziału nie działają wstecz.

Gdyby browary w ciągu kampanii miarodajnych dla obliczenia cyfry przeciętnej albo później kupiły jakiś inny browar, zastanowiły w nim ruch, połączyły się z jakimś innym browarem albo objęły na podstawie umowy wszystkich odbiorców jakiegos innego browaru, należy podstawę rozdziału, skoro stosunki te trwają przez cały bieżący rok obrotowy, ustalić w uwzględnieniu wysokości produkcji objętego browaru.

Ilości jęczmienia i siodu (przerachowane razem na jęczmień), pobrane przez poszczególne browary w jednej kampanii ponad kwotę przeciętną innych browarów, należy tym browarom policzyć przy przydziale jęczmienia i siodu w najbliższej albo w jednej z następujących kampanii.

§ 13.

Ulgi dla browarów produkujących najwyżej 5000 hektolitrow.

Browary będące w ruchu, które w kampaniach 1911/12 i 1912/13 albo w poprzednich kampaniach, wziętych za podstawę obliczenia przeciętnej produkcji według § 12., ustęp 3., nie wyprodukowały przeciętnie więcej niż 2000 hektolitrow, otrzymają, jak długo przydział materiałów browarniczych dla austriackiego przemysłu browarniczego nie przekracza 15 procent tej ilości materiałów surowych (ogólne zapotrzebowanie), jaka odpowiada przeciętnej pełnej produkcji wszystkich browarów w kampaniach 1911/12 i 1912/13, podwójną ilość materiałów browarniczych, przypa-

dających im z częściowego przydziału. W razie przydziału materiałów browarniczych ponad 15 procent całego zapotrzebowania uczestniczą browary te w dalszym przydziale znowu dopiero wówczas, aż wszystkie inne browary otrzymały 30 procent przypadających na nie materiałów browarniczych. Jeśli przydział materiałów browarniczych przekracza 30 procent, natenczas przydzielą się każdorazową nadwyżkę w przydziale wspomnianym browarom w taki sam sposób, jak wszystkim innym browarom.

Browary będące w ruchu, które w kampaniach 1911/12 i 1912/13 albo w poprzednich kampaniach, wziętych za podstawę obliczenia przeciętnej produkcji według § 12., ustęp 3., wyprodukowały przeciętnie więcej niż 2000, lecz nie więcej niż 5000 hektolitrow, otrzymają, jak długo przydział materiałów browarniczych dla austriackiego przemysłu browarniczego nie przekracza 10 procent tej ilości materiałów surowych (ogólne zapotrzebowanie), jaka odpowiada przeciętnej pełnej produkcji wszystkich browarów w kampaniach 1911/12 i 1912/13, podwójną ilość materiałów browarniczych przypadających im z częściowego przydziału. W razie przydziału materiałów browarniczych ponad 10 procent ogólnego zapotrzebowania uczestniczą browary te w dalszym przydziale znowu dopiero wówczas, aż wszystkie inne browary otrzymały 20 procent przypadających na nie materiałów browarniczych. Jeśli przydział materiałów browarniczych przekracza 20 procent, natenczas przydziela się każdorazową nadwyżkę wspomnianym browarom w taki sam sposób, jak wszystkim innym browarom.

Browary będące w ruchu, które w kampaniach 1911/12 i 1912/13 albo w poprzednich kampaniach, wziętych za podstawę obliczenia przeciętnej produkcji według § 12., ustęp 3., wyprodukowały przeciętnie więcej niż 5000 hektolitrow, otrzymają w absolutnej ilości nie mniej niż browary, które wykazują w powyższych kampaniach produkcję roczną poniżej 5000 hektolitrow.

§ 14.

Prawo do poboru.

Prawo do poboru przypadających do rozdziału materiałów browarniczych i artykułów zapotrzebowania ma każdy browar, który w kampanii 1911/12 lub w jednej z następujących kampanii pozostawał w ruchu i w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jest uprawniony do wykonywania przemysłu browarniczego. Urząd dla wyżywienia ludności może w porozumieniu z Ministerstwem skarbu przyznać to prawo także innym browarom.

Centrala prowadzi rejestr wszystkich browarów, które mają prawo poboru po myśli ustępu pierwszego.

§ 15.

Rozdział materiałów browarniczych.

Kierownictwo rozdziela przy pomocy filii materiały browarnicze, przypadające każdorazowo do rozdziału dla austriackiego przemysłu browarniczego, stosownie do ustalonych w §§ 12. i 13. zasad na poszczególne browary, uprawnione do poboru. Jeżeli więcej osób podniesie roszczenie do materiałów browarniczych, które jakimś browarowi mają być lub zostały już przydzielone, to mają one załatwić ten spór między sobą przed sądem polubownym. Centrala browarnicza może wyznaczyć do tego pewien czasokres. Jeżeli w ciągu wyznaczonego czasokresu spór nie zostanie rozstrzygnięty, to Centrala browarnicza postanowi, kto ma przerobić przydzielone materiały browarnicze. Takiego zarządzenia nie można zacząć.

Faktyczny przydział przypadających do rozdziału materiałów browarniczych poszczególnym browarom, jakoteż ustalenie warunków zapłaty odbywa się stosownie do wskazówek, które Centrali browarniczej udzieli Urząd dla wyżywienia ludności.

§ 16.

Pobieranie, używanie i odstępowanie materiałów browarniczych.

Browarom wolno pobierać materiały browarnicze oraz te artykuły zapotrzebowania, których rozdział jest poruczony wyłącznie Centrali browarniczej, tylko stosownie do rozdziału, skutecznego przez Centralę browarniczą.

Materiały browarnicze jakoteż inne artykuły zapotrzebowania w ten sposób przydzielone wolno browarom używać tylko do produkcji piwa.

Browary mają prawo przydzielony im jęczmień kazać przerabiać na sód w obcych browarach lub słodowniach.

Przydzielone ilości materiałów browarniczych wolno jednemu browarowi odstąpić drugiemu tylko za pośrednictwem i zgodą kierownictwa Centrali browarniczej; bezpośrednio oddawanie od browaru do browaru jest niedopuszczalne.

Sprzedż i przesyłka siodu ze strony browaru może odbywać się tylko według rozporządzenia ministerjalnego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 173, dotyczącego ograniczeń sprzedaży siodu.

§ 17.

Wyrównanie cen.

Z końcem każdej kampanii (§ 4., ustęp 2.) należy uskutecznić wyrównanie cen, jeśli się miało okazać, że w tej kampanii nie można przeprowadzić rozdziału materiałów browarniczych oraz innych artykułów zapotrzebowania, których rozdział poruczono Centrali browarniczej, na wszystkie browary według przepisanej klucza rozdziału i po jednakich cenach.

Zasady tego wyrównania cen będą ustalone przez pełne zebranie i podlegają zatwierdzeniu Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu. Jeżeli w ciągu terminu oznaczonego przez Urząd dla wyżywienia ludności uchwała pełnego zebrania nie przyjdzie do skutku, może zasady wyrównania cen ustalić Urząd dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu.

Kierownictwo może każde dalsze przydzielenie dla browaru materiałów browarniczych uczynić zależnym od spełnienia zobowiązań płatniczych, wynikłych z takich wyrównań cen także w latach poprzednich.

§ 18.

Pokrycie wydatków Centrali.

Dla pokrycia wydatków, wynikłych przy spełnianiu zadań Centrali browarniczej winny browary płacić ustanowione przez pełne zebranie wkładki, które mogą być ściągane w drodze egzekucji politycznej.

Pełne zebranie może powziąć uchwałę, że pobieranie wkładek nastąpić ma w całości lub w części przez ustanowienie dodatków do cen tych materiałów browarniczych i artykułów zapotrzebowania, których rozdział należy do Centrali.

Jeżeli uchwała taka została powzięta, kierownictwo ma prawo przydzielenie przypadających do rozdziału materiałów browarniczych i artykułów zapotrzebowania uczynić zależnym od tego, aby odnośne kwoty były naprzód zapłacone albo by złożono odpowiednią kaucję.

§ 19.

Nadzór państwowy.

Centrala browarnicza stoi pod nadzorem państwowym, który sprawują komisarze rządowi, mianowani przez Urząd dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu. Komisarze rządowi mają prawo brać udział w rozprawach

i posiedzeniach organów Centrali browarniczej, każdego czasu zabierać głos i stawiać wnioski, co do których musi być powzięta uchwała.

Mają oni nadto prawo odraczania wykonania uchwał i zarządzeń organów Centrali browarniczej na tak długo, dopóki Urząd dla wyżywienia ludności nie wyda ostatecznej decyzji.

Komisarze rządowi mają nadto prawo wglądu do wszystkich zapisków i aktów Centrali browarniczej i prawo żądania wszelkich wyjaśnień, jakie wydają się im potrzebne.

§ 20.

Prawo zatwierdzenia rządowego.

Zatwierdzeniu Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu podlegają prócz rozstrzygnięć, uchwał i zarządzeń, zastrzeżonych wyraźnie w niniejszem rozporządzeniu zatwierdzeniu Urzędu dla wyżywienia ludności, wszystkie rozstrzygnięcia, uchwały i zarządzenia pełnego zebrania i kierownictwa, tyżące się:

- a) wysokości wkładek na pokrycie wydatków Centrali, jeśli wkładki te mają uiszczać browary stosownie do § 18.;
- b) wyrównania cen przydzielonych materiałów browarniczych i innych artykułów zapotrzebowania, których rozdział poruczono Centrali;
- c) zestawienie zaniknięcia rachunkowego;
- d) uchwał w sprawach, wymienionych w § 1., alinea b, c, g oraz i, tudzież w § 5., alinea 5 i 7;
- e) uchwał w sprawie ordynacyi wyborczej celem utworzenia pełnego zebrania i kierownictwa;
- f) ustalania istoty tych pewnych oznaczonych czynów, przy których zaistnieniu kierownictwo lub sąd polubowny może nakładać kary porządkowe, oraz ustanawiania wysokości tych kar.

§ 21.

Kary porządkowe.

Za działania i zaniechania członków Centrali, które są skierowane przeciw przepisom i zarządzeniom, wydanym przez kierownictwo w ramach niniejszego rozporządzenia, może kierownictwo nakładać kary porządkowe, jeżeli istota czynu podpada pod karę porządkową na podstawie uchwały pełnego zebrania, zatwierdzonej przez Urząd dla wyżywienia ludności. Najwyższy wymiar tych kar porządkowych nie może jednak przekraczać 2000 K (§ 5., punkt 11.). Przeciw nałożeniu takiej kary porządkowej można odwołać

się do rozstrzygnięcia sądu polubownego (§ 22.); odwołanie niema jednak mocy wstrzymującej.

Kwoty kary będą na prośbę kierownictwa ściągane w drodze egzekucyi politycznej i wpływają na taki cel powszechnej użyteczności, jaki oznaczy na wniosek kierownictwa Urząd dla wyżywienia ludności.

§ 22.

Sąd polubowny.

Do rozstrzygnięcia we wszystkich przypadkach, w których browary uważają się za pokrzywdzone w swych prawach przez zarządzenie, wydane przez Centralę browarniczą, tudzież do rozstrzygnięcia spornych roszczeń rozmaitych osób domagających się prawa do materiałów surowych, które pewnemu browarowi mają być względnie zostały przydzielone, jest powołany sąd polubowny, utworzony wedle postanowień tego rozporządzenia.

Zarządzeń organów Centrali, zatwierdzonych przez Urząd dla wyżywienia ludności (§ 19., ustęp 2. i § 20.), nie można zacząć przed sądem polubownym.

O działaniach i zaniechaniach, skierowanych przeciw zarządzeniom lub przepisom, które wydało kierownictwo w ramach niniejszego rozporządzenia, ma kierownictwo, jeśli ono samo nie jest uprawnione według § 21. do nałożenia kary porządkowej, zawiadomić sąd polubowny, który ma orzec o nałożeniu kary porządkowej.

Sąd polubowny rozstrzyga następnie odwołania, które członkowie Centrali wniosli przeciw karom porządkowym, nałożonym przez kierownictwo.

Jeżeli dla pewnych oznaczonych czynów został ustanowiony uchwałą pełnego zebrania, zatwierdzoną przez Urząd dla wyżywienia ludności, pewien wymiar kary, jest sąd polubowny tem związany przy wymiarze kary. We wszystkich innych przypadkach zależy wymiar kary od swobodnego ocenienia sądu polubownego z tem ograniczeniem, że kara porządkowa nie może przekraczać w każdym poszczególnym przypadku kwoty 20.000 K.

Sąd polubowny składa się z funkcyjaryusza sędziowskiego jako przewodniczącego, ustanowionego przez Urząd dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości i z czterech członków lub ich zastępców, mianowanych przez Urząd dla wyżywienia ludności. Członkowie i zastępcy wykonują swą funkcyę jako urząd honorowy. Nie mogą oni należeć ani do pełnego zebrania ani do kierownictwa Centrali browarniczej.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu polubownego są ostateczne. Postępowanie przed sądem polubownym stosuje się do przepisów 4. rozdziału VI. części procedury cywilnej.

Przewodniczący sądu polubownego może w zastosowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, wzywać świadków i znawców i przesłuchiwać te osoby oraz strony pod przysięgą.

§ 23.

Kary, nakładane przez władze polityczne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile odnośny czyn nie podpada pod surowsze postanowienie karne, będą polityczne władze I. instancyi nakładały grzywny do 20.000 K lub też według swego uznania areszt do 6 miesięcy.

§ 24.

Rozwiązanie Centrali.

Rozwiązanie Centrali następuje po wysłuchaniu pełnego zebrania przez zarządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu. Urząd dla wyżywienia ludności rozstrzyga także w porozumieniu z Ministerstwem skarbu o użyciu ewentualnej nadwyżki obrotowej.

§ 25.

Chwila wejścia w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Höfer wlr.

Homann wlr.

Schauer wlr.

Wimmer wlr.